

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoE/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816207223
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fiľakovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8816207223.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fiľakovského a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Advokátska kancelária Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti povinnému: U. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. B. XXX/XX, XXX XX Z. nad I., o vymoženie 355,50 eur s príslušenstvom, o udelenie poverenia, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 7Er 872/2016-18 zo dňa 4. septembra 2018, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že Okresnému súdu Vranov nad Topľou bola dňa 22.09.2016 doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého PhD. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na vymoženie istiny 355,50 eur s príslušenstvom. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručil spolu s návrhom oprávneného a exekučným titulom, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž zo dňa 27.01.2016, sp. zn. SRSpA 01811/15, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.07.2016 a vykonateľnosť dňa 19.07.2016 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“).

3. Z odôvodnenia predmetného rozhodcovského rozsudku vyplýva, že pôvodný žalobca ako postupca uzatvoril s oprávneným dňa 08.12.2011 Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej postúpil na oprávneného pohľadávku voči žalovanému, ktorá je predmetom spotrebiteľského rozhodcovského konania (t.j. pohľadávku zo zmluvy uzavretej dňa 05.03.2008).

4. V predmetnej exekučnej veci sa vymáha plnenie zo zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty B., a.s., na základe ktorej boli povinnému poskytnuté finančné prostriedky zo strany spoločnosti B. L. O., a.s. Táto zmluva je v zmysle vyššie citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou, pretože bola uzatvorená medzi veriteľom (t.j. právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov ako podnikanie - oprávneným) a spotrebiteľom (t.j. fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania).

5. Dňa 20.07.2012 uzavrel oprávnený s povinným Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku. Predmetom tejto dohody bolo uznanie dlhu zo strany povinného a dohoda s oprávneným na jeho úhrade, ako aj dojednanie rozhodcovskej doložky v čl. 4 dohody, v zmysle ktorej sa zmluvné strany dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto dohody vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené a) pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská

rozhodcovská, a.s., b) pred Rozhodcovským súdom zriadeným pri Slovenskej hospodárskej komore, s.r.o. Stály Rozhodcovský súd mal za to, že povinný riadne uznal svoj záväzok voči žalobcovi vyplývajúci zo Zmluvy, čo do dôvodu a výšky a zaviazal sa ho oprávnenému uhradiť.

6. Samotný zámer oprávneného dosiahnuť vymožiteľnosť pohľadávky podpísaním dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku súd vyhodnotil ako nekalú obchodnú praktiku (§ 7 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z.), keď pri podpísaní dohody boli naplnené znaky tohto inštitútu, a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane oprávneného a využitie takej obchodnej praktiky, ktorá podstatne narušila ekonomické správanie sa povinného ako priemerného spotrebiteľa. Zo strany oprávneného došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi zodpovedajúcej čestnej obchodnej práci alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Spotrebiteľ vystupuje v spotrebiteľských vzťahoch ako slabšia zmluvná strana, pre ktorú je charakteristické, že je voči druhej strane záväzkového vzťahu v nevýhode spočívajúcej predovšetkým v nedostatku profesionality, v obmedzenej informovanosti, v konaní pod určitým hospodárskym tlakom, z dôvodu finančnej nedostatočnosti, v obmedzenom prístupe k právnej pomoci a pod. Uznanie dlhu ako inštitút zabezpečenia záväzku je inštitútom legálnym, v prejednávanej veci však ide predovšetkým o otázku, akým spôsobom tento úkon dlžníka vznikol. V tomto prípade to bol oprávnený, ktorý dal povinnému podpísať ním vopred pripravený formulár vrátane vyhlásenia dlžníka o tom, že všetky spory, ktoré vznikli z vyššie uvedenej Dohody budú riešené pred Rozhodcovským súdom. Povinný podpísaním dohody naoko „vlastným“ úkonom si z vôle oprávneného svoje postavenie podstatne zhoršil. Nekalé obchodné praktiky sú v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa zakázané.

7. V prípade, že navrhovateľ uplatňuje právo po použití nekalej obchodnej praktiky, súd môže odmietnuť poskytnúť ochranu takto uplatnenému právu. Ak sa právo uplatňuje po použití nekalej obchodnej praktiky, ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

8. V posudzovanej veci sa oprávnený domáha vykonania exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok vydaný stálym rozhodcovským súdom. Rozhodcovská zmluva uzatvorená účastníkmi spolu s úverovou zmluvou je formulárová, ktorú oprávnený v rámci svojej podnikateľskej činnosti používa v prípadoch uzatvárania zmlúv rovnakého druhu a neurčitého počtu a predkladá ju spotrebiteľovi na podpis bez náležitého vysvetlenia, čo tvorí podstatu rozhodcovského konania. Podľa názoru súdu prvej inštancie je však dojednanie rozhodcovskej zmluvy k spotrebiteľskej zmluve neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ale aj úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k prístupiu na podmienky vopred pripravené dodávateľom bez toho, aby mohol podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah.

9. Súd prvej inštancie mal za to, že dojednanie rozhodcovskej doložky je však v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, ako aj článku 3 ods. 3 a jeho prílohy Smernice Rady č. 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách neprijateľnou podmienkou, pretože sa spotrebiteľ v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ale aj úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k prístupiu na podmienky vopred pripravené dodávateľom bez toho, aby mohol podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah. Neprijateľné podmienky sú preto v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné. Aj v tomto konkrétnom prípade povinný nemal žiadnu možnosť obsah rozhodcovskej zmluvy ovplyvniť.

10. Podľa názoru súdu prvej inštancie, dojednanie rozhodcovskej zmluvy a následné konanie pred rozhodcovským súdom viedli vo svojom dôsledku k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorú mu poskytuje Občiansky zákonník v ust. § 52 a násl. ako aj smernica 93/13/EHS.

11. Rozhodcovské konanie, výsledkom ktorého je exekučný titul uplatnený v tomto konaní, sa uskutočnilo bez riadneho zmocnenia zo strany zmluvných strán, keďže rozhodcovská zmluva nebola medzi účastníkmi platne uzatvorená. Akékoľvek plnenie priznané rozhodcom na základe takejto rozhodcovskej zmluvy je plnením, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi a preto rozsudok vydaný v takomto konaní nemôže byť spôsobilým exekučným titulom na vykonanie exekúcie. Z uvedených dôvodov súd v súlade s ustanovením § 44 Exekučného poriadku a citovanými zákonnými ustanoveniami žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

12. V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu odvolanie oprávnený, ktorým žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Ako dôvod uviedol, že v posledných rokoch právny poriadok Slovenskej republiky v oblasti spotrebiteľského rozhodcovského konania prešiel zásadnými zmenami vyžadovanými právom EÚ. Oprávnený sa všetkým legislatívnym zmenám podrobil a pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy s povinným postupoval prísne podľa právnymi predpismi vymedzených pravidiel, ako aj v súlade s rozhodovacou činnosťou exekučných súdov. Odmietla domnienku súdu, že rozhodcovská zmluva bola podmienkou uzatvorenia zmluvy. Pre konštatovanie, že rozhodcovská zmluva núti spotrebiteľa ku konaniu, ktoré nie je povinný vykonať, neexistuje žiaden skutkový ani právny základ. Povinný mal nielen možnosť rozhodcovskú zmluvu nepodpísať, ale v zmysle bodu 3.3. rozhodcovskej zmluvy mohol od nej bez udania dôvodu odstúpiť. Povinný rozhodcovskú zmluvu podpísal sám a dobrovoľne, pričom jej podpisom nebolo nijako podmienené poskytnutie úveru. K podpisu zmluvy nebol žiadnym spôsobom nútený. Rozhodcovská zmluva a dohoda o uznaní záväzku boli povinnému doručované na adresu jeho bydliska, teda povinný mal dostatok času na preštudovanie dokumentov, alebo prípadné predloženie na posúdenie právnikom. Oprávnený tiež poukázal na to, že zmluva, na základe ktorej boli povinnému poskytnuté finančné prostriedky bola uzatvorená dňa 05.03.2008, pričom rozhodcovská zmluva bola uzatvorená 20.07.2012, teda po štyroch rokoch od poskytnutia finančných prostriedkov. Oprávnený poukázal na ustanovenie § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, v zmysle ktorého spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobmedzuje právo spotrebiteľa obrátiť sa na súd, preto nemožno považovať uzavretie rozhodcovskej zmluvy za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 26. 09. 2011 vydaného vo veci 3MCdo/11/2010 vyplýva, že pokiaľ ide o spotrebiteľské zmluvy, preskúmanie správnosti rozhodcovského rozsudku exekučným súdom je možné len pokiaľ ide o dôvod uvedený v ust. § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z., teda vtedy, ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Rozpor s dobrými mravmi je tak viazaný na plnenie a nie iba na to, či samotná spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľnú podmienku. Nie každá skutočnosť hodnotená ako neprijateľná podmienka spôsobuje aj rozpor plnenia s dobrými mravmi. Rozhodujúcim bude len to, či plnenie, ktoré má byť vykonané odporuje alebo neodporuje dobrým mravom. Len tento zákonný dôvod umožňuje zastaviť exekučné konanie. Oprávnený má v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd právo, aby vecne príslušný súd priznal jeho nároku ochranu spôsobom a v rozsahu, aký ustanovuje zákon. Namietaným postupom a rozhodovaním súdu dochádza k neoprávnenému zásahu do základného práva oprávneného na súdnu ochranu a k porušovaniu princípov právnej istoty, čím je oprávnenému znemožňované efektívne uspokojenie jeho pohľadávky v exekučnom konaní, ktoré prebieha na podklade právom uznaného exekučného titulu a zároveň takýto postup môže založiť zodpovednosť štátu za škodu.

13. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C.s.p.“), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

14. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku účinného od 01.04.2017, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

15. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

16. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

17. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia je potrebné poukázať na skutočnosť, že Žiadosť o vydanie kreditnej platobnej karty B., a.s. zo dňa 5.3.2008 je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a vzťah medzi oprávneným a povinným je spotrebiteľským

vzťahom, nakoľko právny predchodca oprávneného vystupoval v zmluvnom vzťahu ako dodávateľ, ktorý má poskytovanie úverov v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a povinný ako spotrebiteľ nevystupoval pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, to neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré boli individuálne dojednané.

19. V Obchodných podmienkach Všeobecnej úverovej banky, a.s. pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet pre fyzické osoby občanov účinných od 15.11.2007, ktoré oprávnený predložil spolu so Žiadosťou o vydanie kreditnej platobnej karty B., a.s. zo dňa 5.3.2008, je v bode 88 upravená rozhodcovská doložka, podľa ktorej „V akomkoľvek spore, nároku alebo rozpore vzniknutom zo zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty alebo v súvislosti s ňou (vrátane všetkých otázok týkajúcich sa jej existencie, platnosti alebo ukončenia) bude rozhodovať Stály rozhodcovský súd Slovenskej bankovej asociácie podľa jeho rozhodcovských pravidiel, ktoré sa na základe tohto odkazu stávajú súčasťou tejto zmluvy. Sídлом rozhodcovského konania bude Bratislava. Jazykom rozhodcovského konania bude slovenský jazyk.

20. Z obsahu spisu je zrejmé, že v danom prípade ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy a rovnako je nepochybné aj to, že v čl. 4 Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 20.7.2012 je uvedená rozhodcovská doložka.

21. Občiansky zákonník od 01.01.2008 v ustanovení § 53 odsek 4 písm. r/ za neprijateľné označil aj dojednanie vyžadujúce v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

22. Odvolací súd nevidí dôvod na odklon od spoločného stanoviska občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia KS v Prešove z 27.9.2010, podľa ktorého: „Zmluvná podmienka v štandardnej formulárovej zmluve uzavretej po 31. 12. 2007 alebo vo všeobecných obchodných podmienkach inkorporovaných do takejto zmluvy, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa mohol byť exekučným titulom na udelenie poverenia pre exekútora. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak sice spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu. Súdu nič nebráni postupovať obdobne aj za stavu, že zmluva bola uzavretá pred 1. januárom 2008.“

23. S prihliadnutím na uvedené, ak spor vyvolá dodávateľ podaním žaloby na rozhodcovskom súde spotrebiteľ sa takto začatému rozhodcovskému konaniu musel podrobiť. Podanie žaloby na rozhodcovskom súde má totiž rovnaké účinky ako keby bola žaloba podaná na súde, pričom po začatí rozhodcovského konania nemožno v tej istej veci konať a rozhodovať na súde, čo je zrejmé z ustanovenia § 19 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

24. Bez pochyb možno konštatovať, že obmedzenie možnosti spotrebiteľa brániť si svoje práva pred nezávislým súdom, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ide o podmienku, ktorú odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 53 odsek 1 Občianskeho zákonníka považuje za neprijateľnú, a preto neplatnú.

25. Ak teda dojednanie ukladajúce spotrebiteľovi povinnosť podrobiť sa rozhodcovskému konaniu je pre jeho neprijateľnosť neplatné, pre vykonanie exekúcie chýba základný predpoklad, a to právoplatný a vykonateľný exekučný titul. Rozhodcovský súd totiž môže vec v rozhodcovskom konaní prejednať len vtedy, ak medzi zmluvnými stranami bola v súlade s ustanovením § 3 zákona č. 244/2002 Z.z. uzatvorená platná rozhodcovská zmluva o tom, že majetkové spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred jediným rozhodcom. Bez takejto platnej zmluvy majúcej, buď formu osobitnej zmluvy, alebo formu rozhodcovskej doložky k

zmluve (ustanovenie § 4 odsek 1 zákona č. 244/2002 Z.z.), akýkoľvek rozhodcovský rozsudok nemôže byť podkladom pre exekučné konanie.

26. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní uzatvorením spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy nesmie byť podmienené uzatvorenie spotrebiteľskej zmluvy.

27. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

28. Podľa § 7 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa používanie nekalých obchodných praktík sa zakazuje aj v súvislosti s plnením záväzku spotrebiteľa vrátane vymáhania pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy.

29. Zo spisového materiálu má odvolací súd za preukázané, že súčasťou Dohody o uznaní záväzku bola v čl. 4 aj rozhodcovská doložka. Oprávnený ako dodávateľ žiadnym spôsobom nepreukázal, že povinný mohol uzavrieť Dohodu o uznaní samostatne bez toho, aby musel zároveň uzavrieť aj rozhodcovskú doložku. Z uvedeného dôvodu, má odvolací súd za to, že na strane oprávneného došlo k nekalej obchodnej praktike, ak povinnému doručil Dohodu o uznaní záväzku zároveň aj s rozhodcovskou doložkou bez toho, aby ho výslovne upozornil, že podpísanie rozhodcovskej doložky je dobrovoľné a uzatvorenie Dohody o uznaní záväzku nie je podmienené podpísaním aj rozhodcovskej doložky. Uvedeným konaním oprávnený konal v rozpore s požiadavkami odbornej spôsobilosti, teda porušil starostlivosť, ktorú od neho možno rozumne očakávať a ktorá by zodpovedala čestnej obchodnej praxi, aby narušil ekonomické správanie spotrebiteľa, ktoré by tento pri dostatku informácií inak neurobil. Na základe uvedeného mal odvolací súd ako aj súd prvej inštancie za preukázané, že nekalou obchodnou praktikou došlo k uzatvoreniu rozhodcovskej doložky a tým k naplneniu dikcie ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 335/2014 Z.z. v spojení s § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka.

30. Z uzatvorenej rozhodcovskej doložky síce vyplýva poučenie o rozhodcovskom konaní, avšak absentuje poučenie spotrebiteľa o tom, že rozhodcovská doložka neobmedzuje jeho právo obrátiť sa na všeobecný súd, s výnimkou prípadu, ak už skôr začalo spotrebiteľské rozhodcovské konanie vyvolané dodávateľom. Napriek odvolacej námietke oprávneného, že znenie zákona umožňuje alternatívne riešiť spor aj na všeobecnom súde, a teda dáva zmluvných stranám na výber, na ktorú inštitúciu sa obrátia, odvolací súd poukazuje na formuláciu predmetnej zmluvy, teda že všetky spory, ktoré vzniknú z Dohody o uznaní záväzku, podpísanej dňa 20.07.2012, budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom podľa jeho vnútorných predpisov. Z uvedeného nevyplýva žiadne alternatívne oprávnenie spotrebiteľa riešiť spory z vyššie uvedenej dohody na všeobecnom súde spotrebiteľa. Ako už bolo vyššie uvedené taktiež z uvedenej rozhodcovskej doložky nevyplýva, že ide o skutočnú vôľu spotrebiteľa, aby jeho spory s dodávateľom rozhodoval rozhodcovský súd, ale z predložených listinných dôkazov ako aj z neunesenia dôkazného bremena oprávneným má odvolací súd za to, že rozhodcovská doložka bola povinnému predložená na podpis spolu s Dohodou o uznaní záväzku, bola jej súčasťou, pričom zo strany oprávneného nedošlo k upozorneniu povinného, že predmetnú doložku nemusí podpísať a uzatvorenie rozhodcovskej doložky nie je podmienkou pre uzatvorenie Dohody o uznaní záväzku, ak konanie povinného bolo podmienené len úmyslom uzatvoriť s oprávneným dohodu o uznaní svojho záväzku.

31. Pre vykonanie exekúcie tak chýba základný predpoklad, a to právoplatný a vykonateľný exekučný titul. Rozhodcovský rozsudok vo veci vydal orgán, ktorý nemal právomoc vo veci konať a rozhodnúť. Vydaný rozsudok nie je platný, nemá právne účinky, a takýto rozsudok nemôže byť považovaný za rozhodnutie, ktoré je spôsobilé byť podkladom pre nariadenie exekúcie. Na splnenie tejto podmienky musí exekučný súd prihliadať v každom štádiu exekučného konania.

32. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, keď v súlade s postupom podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku po preskúmaní predloženého návrhu na vykonanie exekúcie žiadosť o udelenie poverenia zamietol.

33. Vzhľadom na uvedené odvolací súd podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne.

34. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd so zreteľom na neplatnú rozhodcovskú doložku nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami oprávneného.

35. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 C.s.p. pri zastavení exekučného konania (§ 44 ods. 4 Exekučného poriadku účinného do 31.3.2017).

36. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).